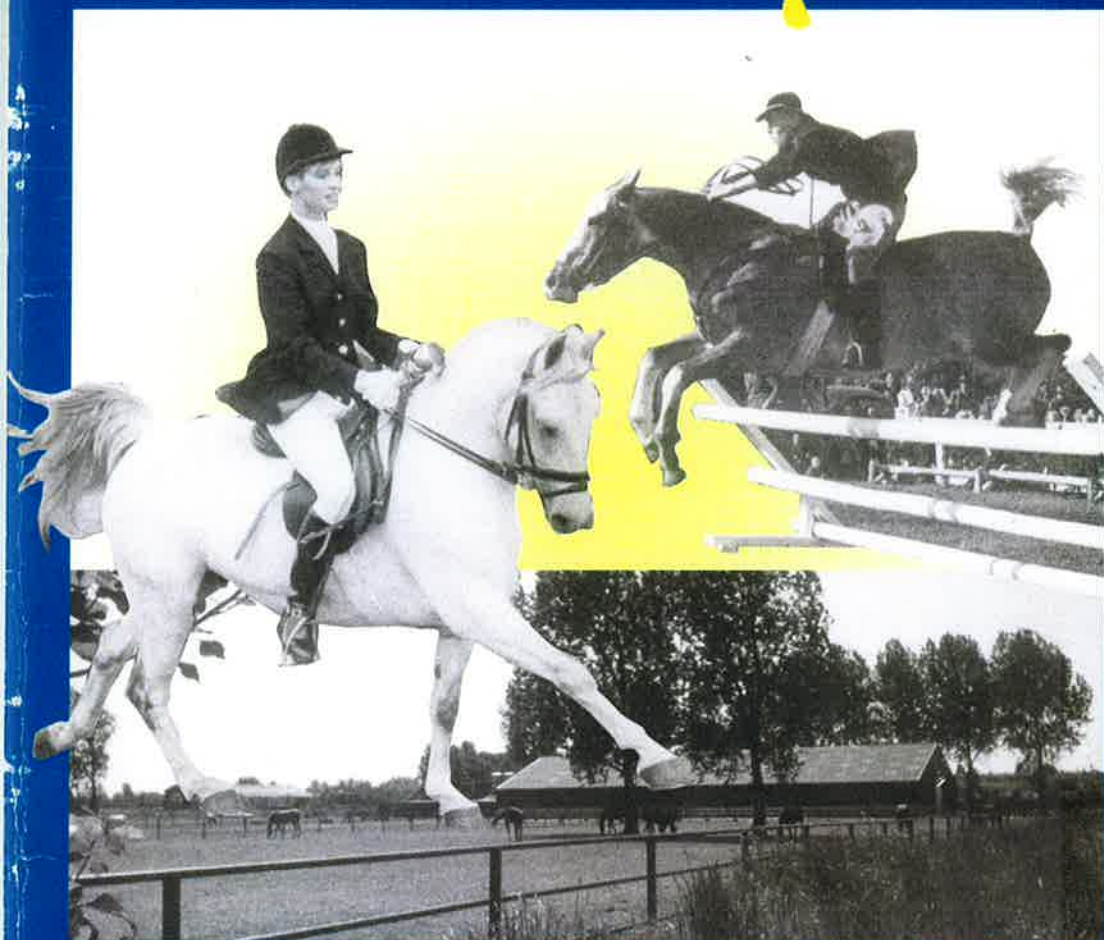

B
C
V

'47
'97

Een verzameling
hoogtepunten

Van de Voorzitter

Met enige trots presenteren wij u dit jubileumboekje met daarin een globaal verslag over 50 jaar landelijke ruitersport in Pijnacker, dit alles toegelicht met foto's. Daarnaast vindt u een interview met Mieke de Kok, een oud ponyclublid die van haar hobby haar vak heeft gemaakt en bezig is aan een succesvolle ruitercarrière. De feestcommissie heeft met grote zorg getracht de geschiedenis van een clubje enthousiaste paardenvrienden, die op een eenvoudige manier tot een gezamenlijke beoefening van de ruitersport kwamen, op papier te krijgen. Zij zijn daar goed in geslaagd. Veel medewerking hebben zij gekregen van oud leden en bekenden, die bereidwillig foto's beschikbaar stelden.

Op de receptie van 31 mei 1997 zullen alle beschikbare foto's geëxposeerd worden.

Nu in 1997 is het Blauw Gele Vendel een toonaangevende ruitervereniging bestaande uit ca. 80 leden met eigen paarden, 35 leden met eigen pony's en nog eens 120 kinderen, die iedere week les krijgen op verenigingspony's.

Wij beschikken nu over een complete accommodatie, voorzien van 2 overdekte rijbanen van 20x40 mtr en 15x30 mtr, een kantine, stallen en weilanden.

Uiteraard is dit alles niet vanzelf gegaan, in die vijftig jaar werd de club geconfronteerd met een afwisseling van voor- en tegenspoed. Er waren echter altijd weer mensen die ondanks alles positief bleven denken en die met steun van leden en vrienden de vereniging hebben gemaakt tot wat ze nu is.

We zijn daar trots op en we hopen in de toekomst deze traditie nog lang te kunnen voortzetten. Er is een feestprogramma samengesteld. In de maanden mei en juni zal alles plaatsvinden, het zal bestaan uit een clinic met Tineke Bartels, een receptie met grootse feestavond, een opendag en ter afsluiting een twee dagen durende wedstrijd.

Dit alles kost natuurlijk heel veel geld en kan zonder hulp van sponsors nooit gerealiseerd worden. Wij danken daarom Rabobank Pijnacker en Interpolis, die als hoofdsponsors een deel voor hun rekening nemen. Daarnaast bedanken wij de tientallen bedrijven en particulieren die ons ook met hun financiële bijdragen hebben gesteund.

Verder wil ik de feestcommissie en alle vrijwilligers bedanken voor het mogelijk maken van de festiviteiten. Ik hoop dat u dit boekje de nodige aandacht zult geven en dat het zal worden bewaard als aandenken en ter herinnering aan een vereniging die een halve eeuw bestaat en nog steeds aan zijn toekomst werkt.

Jaap van den Berg,

Het begin

50 Jaar is het Blauw Gele Vendel al weer. 50 Jaren met ups en downs. In dit verhaal duiken we de geschiedenis in van onze vereniging. We zullen zien hoe belangrijk Paard en mens zijn in het leven van velen.

We beginnen onze reis vlak na de oorlog, 23 mei 1947, Koos van Winden, werd tot voorzitter benoemd, A.P. van Winden secretaris en Dhr. Booth werd penningmeester. Twee instructeurs versterkte het team. Zij waren de heren Postma en Stegeman.

Het paardrijden van toen moet men niet vergelijken met waar wij nu mee bezig zijn. De hele sport stond nog, zoals zoveel in die tijd, in de kinderschoenen. Het agrarische leven van toen had één belangrijk element en dat was hard werken. Vooral 's zomers van vroeg tot laat. Rijden deed men dus ook op bedrijfspaarden, geld uitgeven voor een paard speciaal geschikt voor de sport was uit den boze. Er werd geoefend op een stukje land naast de boerderij van Leen Ammerlaan (Kerkweg). Er was naast de sport nog wel een doel waar men voor oefende, namelijk 31 augustus, op koninginnedag was er het eerste openbare optreden in een weide aan de Noordweg. Het was een succes ondanks het feit dat één van de paarden verward raakte in een hek. Het werd een jaarlijks terugkerend festijn.

De heer Iburg, een enthousiast medewerker en supporter verzond de naam "het Blauw Gele Vendel", afgeleid van het Pijnackerse wapen. Alles werd in deze tijd door de leden zelf gedaan, het timmeren van hindernissen en het inkopen van de kleding. Koos van Winden had intussen zijn voorzitterschap overgedragen aan de heer C. Th. van Rijn. Samen kochten zij gebruikte artillerieazadels om onder de leden te verdelen.

Instructeur Stegeman vertrok in 1951 en de heer J. Nijmeier, in dienst bij de bereden politie, werd zijn opvolger. Het Blauw Gele Vendel was voor Pijnacker een begrip geworden. Toenmalig burgemeester Duiker was beschermheer. Bij belangrijke evenementen, zoals het inhalen van een priester werd er een beroep gedaan op onze vereniging.

De vereniging groeide en werd actiever. Er werd voor het eerst meegedaan aan streekwedstrijden en Pijnacker werd opgenomen in het streekverband Delfland. elk jaar waren er vier streekdagen: in Pijnacker, Delft, Overschie en Wateringen. Het vervoer in die dagen is een verhaal apart en voor ons ondenkbaar. Men ging onder de man of als je geluk had, kon je mee met de open wagen, de mensen gingen erop zitten en de paarden werden aan de kar vastgemaakt om zo op het gemakje naar de plaats van bestemming te lopen.

Het jaarlijks Koninginnedagfestijn werd steeds beter, er was zelfs een springconcours. Pyramide rijden was in deze dagen zeer populair samen met de stoelendans. Door de heer H. Bazuin werden veel puzzelritten uitgezet, waar iedereen met veel plezier aan mee deed.

In 1952 werd gestart met een reeks onderlinge wedstrijden tegen Landelijke Ruitervereniging "de Oldebarneveldruiters" uit Berkel.

Vergadering van 29 Sept 47

De Voorzitter opent de eerste
Leden vergadering van Het Blaauw Gela-
Pindal en heet de 22 aanwezigen
leden welkom en daarna worden de
eerste scheiden en staven nog eens
gepasseerd en kwam Stevens naar voren
dat door broek en belangstelling
door de burgery een warm hart wordt
toegedragen aan de rijvereniging
e Floopunt 1 verhuizing penning meester.
Wordt dan de Voor met algemeene stem
gehooren gezien het algemeene vertrouwen
meent de de Voor de benoeming aan
en gezien de leeftijd van de Voor
hoop wij dat hem beschoren mag zijn
de rijvereniging in het reiber mag zijn
Meicholt spreekt over de radels welke 105
kosten.

De Floag komt met het voorstel deze prijs
te handhaven doch dat bij niet leden
of vertrek der leden 50 aan de vereniging

Pyramide rijden op Koninginnedag 1957.

sterevend gebaar. Het gemengd rijden werd toegestaan en zo werd het Blauw Gele Vendel een gemengde vereniging.

Steeds meer werd er opgetreden voor publiek. Tien jaar bevrijding bijvoorbeeld was een reden voor een groot feest, de vereniging deed mee aan de historische optocht onder leiding van Cruis Voorberg.

Natuurlijk was het BGV niet alleen Ruitervereniging. Men ging dagjes uit en op het 25-jarig huwelijksfeest van voorzitter van Rijn waren alle leden aanwezig.

Vanaf 1954 werden ruitervonden georganiseerd in café Hulst. De heer A.P. van Winden, nog steeds secretaris, las op deze avonden het jaarverslag voor. Na het offici-

Ook werd er door de heer Nijmeier een prijs beschikbaar gesteld voor diegene die de meeste lessen had bezocht, uiteraard om het bezoek aan de lessen te stimuleren.

Met het 5-jarig bestaan werd het oefenterrein van L. Ammerlaan ingeruild voor de weide van C. Notenboom aan de Nieuwkoopseweg. Het geheel werd feestelijk geopend door burgemeester Duiker.

Mevrouw Nijmeier maakte ons ruiterslied, dat op menig feestavond ten gehore werd gebracht.

Emancipatie

De emancipatie bereikte ook het Pijnackerse grondgebied.

Gemengd rijden was tot dan toe niet aan de orde. Volgens meneer Pastoor was dit ongehoord. Echter een jaar later maakte deze zelfde pastoor een vooruit-

ciële gedeelte werden door de leden liedjes gezongen en stukjes opgevoerd. Een jaar later werd er zelfs een echt toneelstuk opgevoerd, "dokter Lexo". Het stuk haalde zelfs twee voorstellingen.

Intussen werden er meer concoursen bezocht, men deed mee aan de Westervee en de prov. kampioenschappen in Bodegraven.

Na het vertrek van de heer Nijmeier werd de heer Kelderhuis instructeur bij het BGV. Voor het eerst werd er meegedaan aan de Sterrit Gouda, een uitgebreide puzzelrit met als einddoel Gouda.

Elk jaar werd deelgenomen aan de Raleypaper. Deze rit door prachtig natuurgebied werd uitgezet op het eiland Voorne en Putten. In Rockanje was er de verplichte rustplaats en de rit werd afgesloten met een gezamenlijke maaltijd.

Deze dag was al bijzonder, maar wetende dat ruiter en paard hiervoor speciaal met veewagen werden gebracht, maakte het wel heel speciaal. Zelfs ritten naar Meyendel deed men nog gewoon onder de man, Dat betekende wel 3 uur heen, een rit van een paar uur en dan weer 3 uur terug.

De ontwikkeling zette voort, het voorzitterschap werd uitgevoerd door J. Leezer. De paarden op de bedrijven werden vervangen door motorische pk's, zodoende werd het houden van paarden een luxe. Dit hield echter de ontwikkeling van de LR niet tegen en om de jeugd te stimuleren richtte men de ponyclub op. De drie pony's waar mee begonnen werd bleken al snel de belangstelling van de jeugd niet bij te kunnen benen. Zodoende kwamen er wat pony's bij. De jeugd van Pijnacker heeft leren rijden op: Pedro, Sjimmie, Sjaak, Albert, Reinaart en Robbie. De ene weide om te oefenen bleek te klein te worden, dus kwam er een uitwijkmogelijkheid naar de Katwijkerlaan. Als aan de Nieuwkoopseweg het weiland te slecht werd dan kon men van deze optie gebruik maken.

De heer Kelderhuis gaf nog instructie aan de ponykinderen, maar werd al snel vervangen door Wim van der Kooy, die als landelijk ruiter zijn sporen had verdiend.

Ook de ponyclub deed mee aan verschillende activiteiten. We werden een graag geziene gast op de Westervee en in het Westbroek Park te Den Haag, waar onder grote publieke belangstel-

Tweede van links, de lange man, is A.P. van Winden.

ling goede prestaties werden geleverd door zeer jonge kinderen. Wim van der Kooy was inmiddels weer opgevolgd door A.P. van Winden die op zijn beurt pony's en kinderen begeleidde. Als we verder gaan in de tijd is de voorzittershamer doorgegeven aan de heer Tetteroo.

Een binnenbak!

Het was in die dagen dat de vereniging een nieuwe tijd tegemoet ging wat geen enkel bestuur daarvoor had durven denken, werd nu hardop uitgesproken, men wilde een overdekte manege bouwen. Tot dan toe reed men natuurlijk nog steeds op de weides, zodat er in de winter (november tot april) natuurlijk niet kon worden geoefend.

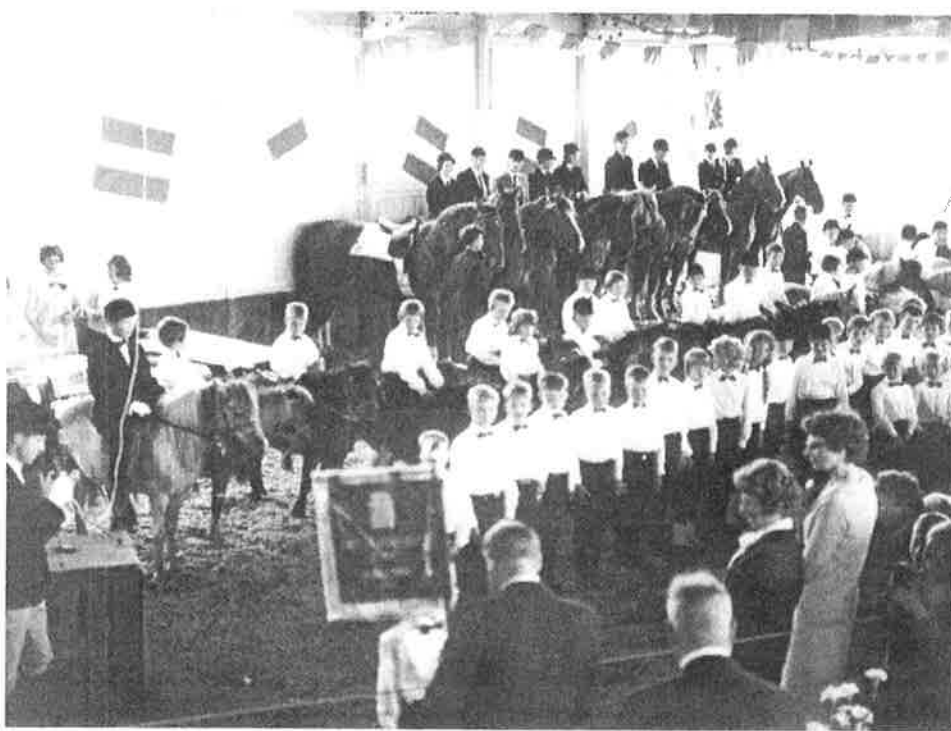
De heer W. van der Kooy stelde een bunder land te beschikking. Hier is onze vereniging nog steed gevestigd. De heer Olieman verzorgde de verkoop van minstens 300 obligaties en zo werd het hele verhaal gefinancierd. Het grond en graafwerk werd uiteraard door de leden zelf gedaan. Aan de bak werd nog een stenen stal gebouwd, die nu nog dienst doet, welliswaar enigszins aangepast aan de eisen van deze tijd.

Voorjaar 1965 was de officiële opening, met uiteraard veel vertoon. De ponyclub kreeg op deze heugelijke dag een vaandel uitgereikt.

Wat er daarna gebeurde, was totaal tegen de verwachtingen in. Het ruiterbezoek dat had moeten stijgen, viel erg tegen. De binnenbak moest op één of andere manier rendabeler worden. Voorzitter v.d. Kooy kocht 5 paarden en gaf ze in bruikleen aan de vereniging. Zo werd het BGV dus naast

Cock van Leeuwen, Jaap van den Berg en Nelie Gravestein tijdens de ceremonie

Met veel vertoon werd de nieuwe binnenbak geopend.

landelijke ruitervereniging ook manegebedrijf. Dhr. A.P van Winden gaf destijds van 17.00 tot 18.00 uur ponyles en 's avonds instrueerde hij volwassenen op de paarden, Telus, Emiel, Dupon, Fabiola en Little. Telus was de grote favoriet. Telus was een zware vosbles. Niet zozeer Telus zijn gangen, hij gaf namelijk heel hoog op, maar zijn legendarische verleden maakte hem zeer geliefd bij de ruiters. Telus is zijn loopbaan begonnen bij G. Ammerlaan, oud voorzitter. Deze verkocht hem aan Piet Krul die hem voor de oliewagen spande. De oliewagen met Telus gingen toen naar F. van Schie, hij bracht Telus voor de vereniging met succes uit op de streekdagen, ze drongen door tot de L2, wat niet niks was in die dagen. Daarnaast was Telus befaamd om zijn enorme springvermogen. Bij het BGV heeft hij nog zes jaar trouwe dienst gedaan. Instructeur Kelderhuis van de Landelijke ruiters werd opgevolgd door dhr. Westerhout, verbonden aan de Koninklijke stallen te Den Haag. Zijn opvolger werd weer dhr Schols. Schols kwam in '67 voor 't laatst met een viertal uit op de Westervee. Wim van der Kooy, Nelie Gravestein, Jan Kromkamp en Cock v. Leeuwen-Notenboom werden 2e.

In '67 vertrok Schols naar de Oldebarneveldruiters. Van de landelijke rijvereniging was daarna bijna niets meer over. Het BGV was nu alleen nog maar een manege. De ponyclub was wel enorm gegroeid. Een jaarlijks terugkerend feest voor de kinderen was de verjaardag van de heer van Winden. Het BGV draaide voornamelijk op zijn enorme inzet. In een gehuurde zaal werd dhr. v. Winden bedolven onder de kadootjes.

*Een presentatie op
het Raadhuisplein.*

*Burgemeester Vader
en zijn vrouw op
weg naar het BGV*

Het 1e ponykamp werd ook in '67 georganiseerd, 14 kinderen gingen richting Goor. Het werd een succes. Het jaar daarop waren er 2 kampen. Voorzitter v.d. Kooy overleed in 1967, de paarden werden door het Blauw Gele Vendel overgenomen, wat een enorme lastenverzwaring teweeg bracht.

Dhr. Vaandrager ging dhr. v. Winden assisteren bij het lesgeven. Door het groter worden van de club kwamen er steeds meer lessen. Dhr Kerklaan, voorzitter inmiddels, vond al het werk dat dhr. van Winden verrichtte teveel voor een man die ook nog eens een volledige baan had. Dhr. v. Winden voelde zich door dit gebeuren buiten spel gezet en nam geheel onverwachts het besluit de vereniging te verlaten. 1 Juni 1969 was dus een donkere dag voor het BGV die een man zag vertrekken die 22 jaar lang heel hard had gewerkt voor onze vereniging. Al zijn taken moesten worden verdeeld. Drie instructeurs werden er o.a. aangetrokken om zijn lessen over te nemen.

25 jaar

In 1970 werd er een aparte ponycommissie opgericht om het reilen en zeilen van de ponyclub in de gaten te houden.

We zijn gearriveerd in 1972, het 25 jarig jubileum werd gevierd. Dit jaar stond de club onder leiding van voorzitter M.M. Kerklaan, penningmeester L.P.J. v.d. Sman, secretaris G.L. de Koomen en bestuursleden J.M.A. de Groot en J.J.P. Ambagtsheer. De laatste verzorgde ook de instructie aan de paardrijdende leden samen met dhr. Vaandrager. De pony's stonden onder de bezielende leiding van wederom Kees Ambagtsheer, nu met Chris Pil en Cees Verkolf.

Veel dingen veranderen met het voortikken van de klok maar de Westervee en de kringwedstrijden bleven gehandhaafd. Het wordt duidelijk dat de pony's van het BGV altijd goed hebben gepresteerd en dat tot op de dag van vandaag blijven doen. Veel provinciale wedstrijden werden in Dordrecht verreden. Puzzelritten vonden ook dan nog plaats en er werd altijd door veel leden meegedaan.

Als we de ledenlijst van 1972 doorkijken komen we een bekende tegen, Erik Bloem, een neef van Hans Bloem die in 1997 bij onze club rijdt. Erik Bloem is op latere leeftijd jockey geworden op een pony van de heer Cor Kerklaan. Nu leidt hij een renstal. Nog een bekende naam op de lijst is Hans Boer, hij heeft nu een trailerbedrijf in Berkel en Rodenrijs. De ponykampen blijven doorgaan en in 1972 gingen zij naar De Moer.

Als we doorgaan naar 1977 bestaat het Blauw Gele Vendel 30 jaar, hetgeen groots werd gevierd met een carnavalsfeest. Op dit carnavalsfeest werd er verkleed gesprongen, na afloop was het tijd voor een knallend feest. In deze jaren werden er voor de jongere leden nogal eens discofeesten georganiseerd. De jaarsluiting was ook een terugkerend fenomeen. Op deze jaarsluiting werd altijd een verloting gehouden, met dit jaar een pony te winnen. In augustus was er een springconcours voor zowel pony's als paarden. Er was een heuse parcoursbouwer in de persoon van Joop Chardonens, geldprijzen werden weggegeven en voor het publiek werd een tribune gebouwd. Natuurlijk ontbrak het feest na afloop niet, deze keer in de vorm van een koud buffet.

In tegenstelling tot de zomermaanden konden er in de wintermaanden geen wedstrijden gereden worden bij andere verenigingen, doordat het BGV de beschikking had over een binnenmanege werden er in deze maanden onderlinge wedstrijden georganiseerd. Na drie wedstrijden werden alle punten opgeteld en daar kwam dan een winnaar uit, en om deze onderlinge wedstrijden goed af te sluiten was er een koud buffet.

Op weg naar de wedstrijd.

De instructie werd in '77 verzorgd door Arie Bodegom, M. Kerklaan en Cees Verkolf. Het was een roerig jaar dat 1977. Het BGV bestond toen nog uit een manege-pony afdeling en een manege-paarden afdeling. Daarnaast was er de privéafdeling van pony's en paarden. Nu kwam men er achter dat de manege paarden erg veel geld gingen kosten. Het BGV wilde deze tak gaan afstoten. Bob Spits bood aan de paarden over te nemen. Zo ontstond er een huurkoop overeenkomst voor de 6 paarden met Bob Spits. Een nieuwe club was ontstaan, de RCP. Zij huurde voor 14 uur de binnen- en buitenmanege. In 1983 zouden zij zelfstandig worden en naar eigen ruimte op zoek gaan.

Het concours in Bergen op Zoom werd er een om nooit te vergeten. Het 8-tal ging met een veewagen naar de wedstrijd. Onderweg kanteldde de veewagen over een sloot heen. Met man en macht werd de klep van de wagen opengetrokken, gelukkig kwam iedereen, paard en mens, met de schrik vrij.

De zelfwerkzaamheid heeft altijd hoog in het vaandel gestaan, elk jaar werden er een aantal werkdagen georganiseerd, waar veel leden hun medewerking aan gaven.

Het BGV was niet alleen actief op het gebied van paardrijden. In het jaar '78 blijkt dat maar al te duidelijk. Als we de notulen van dat jaar bekijken komen we dingen tegen als een autopuzzelrit, discoavonden en het klaverjassen werd in deze dagen ingevoerd. Naast al deze activiteiten was er ook het sinterklaas feest voor de manege-ponykinderen. De Leidse Paardendagen werden druk bezocht door een groep van de

*Martine
v. Winden
op de
Westervee
met Polly in
1985*

leden. Inmiddels was er ook een kantine gekomen die natuurlijk beheerd moest worden. Joke Hulst nam deze taak op zich. Het niveau van de Nederlandse ruiter begon gestaag te stijgen, dit was ook te merken bij de kleinere clubs zoals het BGV. Op 9 september 1978 mochten twee leden naar de Levade. Irene de Groot mocht op de Levade meedoen aan het Z-springen.

Monique de Koomen werd reserve kampioen Z-springen en Z-dressuur.

De instructie werd verzorgd door I. van Schijndel en Monique de Koomen voor de pony's. Bij de paarden was er een wisseling van de wacht, dhr. Verkolf vertrok en dhr. Knippels kwam.

Het aantal concoursen werd steeds meer uitgebreid. Op 7 mei was er de jaarlijkse wedstrijd tussen de RCP en het BGV en ging de beker voorgoed naar het BGV, zodoende stelde Cees v.d. Dussen een nieuwe beker beschikbaar.

Om deze beker wordt nu nog gestreden door de twee verenigingen.

Monique de Koomen, Patricia Kerklaan en Ingrid Kerklaan, allen op Haflingers.

Een nieuwe vereniging

Nadat M. Leons zijn voorzitterschap in '79 beëindigd heeft krijgen we een voorzitterloos tijdperk. Jan Kooij werd uiteindelijk voorzitter van de vereniging. Onder zijn bewind werd er een hindernishok gebouwd, het 1e clubblad werd uitgebracht. Door de federatie werd het nu nog gehanteerde winstpuntensysteem ingevoerd. In het winterseizoen was er een grote equipewedstrijd met het Bergse Bos en het 's Gravenhof. Het blijven ook nu rumoerige tijden met veel veranderingen. Er werd een nieuwe vereniging opgericht die De Oude Laars ging heten. Een club onder leiding van een aantal oud BGV'ers. Hierdoor werd het aantal landelijke ruiters bij het BGV uitgedund.

De instructie van de landelijke ruiters bij het Blauw Gele Vendel werd verzorgd door Ger Pol en Kees Lamers.

In 1980 gingen de RCP en het BGV samen de kantine beheren. Het bestuur liep al wat jaartjes rond met het plan om de stallen te renoveren, nu was het dan zover, nieuw bouwen mocht niet dus de stallen werden flink onder handen genomen. De ponyclub heeft dan 22 leden en laat een stijgende lijn zien. Dirk Doldersum, werkzaam bij de Koninklijke stallen heeft de instructie voor de landelijke ruiters onder zijn hoede. Voor het eerst was er een druk bezochte toileteermiddag.

De plannen voor nieuwe stallen blijven spelen en in '81 waren eindelijk alle papieren binnen om te mogen beginnen met het bouwen. De financiën waren echter nog wel een probleem, en zodoende werden er in maart obligaties verkocht van f 100,- per stuk. Aan het einde van het jaar was de helft van de stallen klaar. In het dak van de manege kwamen gelijk lichtplaten. De hooitrailer die net nieuw was gearriveerd was geen lang leven beschoren, hij brandde helemaal uit. In augustus was er in samenwerking met de RCP een open dag. De ponyclub bleef groeien en had in dit jaar 28 leden. De verzorging van de pony's lag in handen van Janet en Marjan Kooi.

In 1982 bestond het Blauw Gele Vendel al weer 35 jaar, geen kans tot feesten liet men voorbijgaan zo ook deze niet. 28 Augustus werd een kringconcours georganiseerd ter ere van het 35-jarig bestaan. Voor de ponyleden was er een spelletjesdag. De 2e rij stallen werd voltooid en de plannen voor een grote binnenmanege begonnen langzaam op tekomen. Koninginnedag bleef altijd een mooie dag om de vereniging te presenteren. Dit jaar gebeurde dat met de drie plaatselijk verenigingen er werd een grote parade gereden. 31 December 1983 ging de RCP op eigen verzoek op eigen benen staan, twee verenigingen op één terrein ging niet langer. Heleen Sonneveld met Roy werd provinciaal kampioen en in september mochten zij naar de Levade in Apeldoorn, ze werd Z dressuur kampioen, iedereen was er trots op natuurlijk. Eén keer in de maand werd de manege bezocht door gehandicapten om pony te rijden.

Nieuwe tijden, nieuwe voorzitter

Jan Kooi vond het in 1985 tijd voor een nieuwe jongere voorzitter. hij droeg zijn hamer over aan onze huidige voorzitter Jaap van den Berg. 25 Juni was er een buitengewone ledenvergadering. Er werd overgegaan tot een fusie met de Oude Laars. Agnes v. d Burg en Cok v. d. Maarel namen namens de Oude Laars plaats in het bestuur. Vanaf toen bestaat het bestuur dus uit 9 leden. Henk van Dijk komt instructie geven aan de landelijke ruiters. Annemarijke van Riet heeft een recreatieles op poten gezet voor de maandagavond. Ook dit jaar ontbrak het feest niet, deze maal werd er een grote barbeque gehouden in de Notelaer. De open middag trok veel Pijnackers publiek op 19 oktober. Koninginnedag werd nog grootser aangepakt. Het Raadhuisplein kreeg een laag zand en de verenigingen verzorgde een mooie demonstratie met onder meer carrousselrijden.

In de winter leek het stallencomplex achter de manege wel een zwembad, alles was onder water gelopen. Een nieuwe pomp werd gïnstalleerd, en vanaf die tijd bleef het droog. Voor het kamp in Garderen was enorme belangstelling, niet allen vanwege de prettige sfeer maar ook door de ligging midden in het bos. De vooruitgang is inmiddels niet meer te stoppen, na jaren plannen maken voor een nieuwe binnenbak is het eindelijk zover. de leden hebben de reservering van het geld goedgekeurd. Alles wordt aangegrepen om aan geld te komen voor de grote droom. Er werd een papiercontatiner neergezet en meegedaan aan de grote clubactie.

1987 Was het jaar van het 40-jarig bestaan. Dit werd gevierd met een jubileumkringconcours en een jubileumboekje. Het Parochiehuus werd gehuurd voor een receptie speciaal voor oud leden. Het was een gedenkwaardige avond waarop veel mensen

elkaar weer zagen na vele jaren. De heer van Winden, zijn vertrek had nogal wat commotie veroorzaakt, was persoonlijk uitgenodigd. Het kostte wat moeite om hem over te halen maar uiteindelijk heeft hij een zeer emotionele rondleiding gehad op "zijn cluppie".

Kort daarna heeft hij afscheid genomen van het aardse bestaan. Monique de Koomen en Dirk Doldersum stopten met lesgeven. Pauline van Dijk en Henk van Dijk zette hun lessen voort. Annet van Herk verzorgde de zaterdaglessen.

Door problemen met de Stichting Monnikenweg is de binnenbak nog

Feest in het parochie-huis.

De kringwedstrijd op eigen terrein.

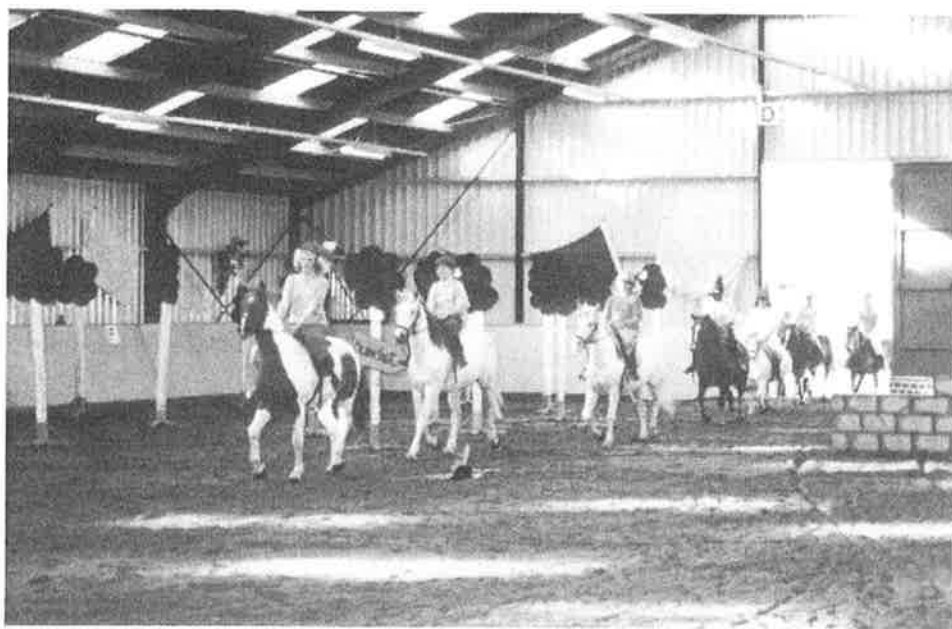
Men moest er echter wel haast achter zetten want in januari 1989 zou de eerste wedstrijd zijn.

Op sportgebied bleef het BGV ook aardig presteren. Carolien van Winden mocht met Bonny naar de Levade in Apeldoorn, zij werden 3e Z-springen. Miranda Janssen ging met Izmir naar Uddel voor de indoor kampioenschappen Z-dressuur, zij eindigde uiteindelijk als 11e.

steeds niet gebouwd, wel zijn de plannen gepresenteerd aan de leden en een lening met gemeente garantie is aangevraagd. Na zeven jaar zijn alle officiële papieren er in 1988 en dan op 21 oktober wordt de eerste paal geslagen door wethouder Jochems.

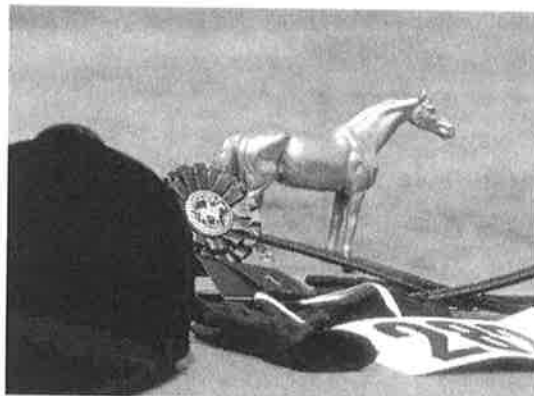

Opening van de grote binnenbak, met burgemeester de Priëlle en IJsbrand Chardon op de bok.

Ook de ponyclub was van de partij.

Januari 1989 was het groot feest, want na zoveel jaren plannen maken en dromen van een grote binnenmanege was het nu echt zover. De eerste kringwedstrijd vond plaats in de nieuwe binnenmanege. Het bleef niet bij een nieuwe binnenbak, er bestond ook de wens voor een grotere kantine die aan de eisen van deze tijd voldeed. Door middel van een sponsorloop werd f 15000,- bij elkaar gelopen voor de nieuw te bouwen kantine. Oktober dat jaar werd de nieuwe accommodatie in gebruik genomen. Het gebeuren werd groots aangepakt. IJsbrand Chardon opende samen met onze burgervader en Jaap van den Berg de binnenbak met zijn paard en wagen. Er volgde een demonstratie van de paarden en pony's.

Vanuit de Federatie kwam het verzoek of we een ponyclubleiderscursus wilde verzorgen op ons terrein. Het kamp ging dit jaar naar Hengelo, zowel paarden als pony's gingen mee.

Wederom mocht Miranda Janssen naar de Levade. In Uddel werd ze 5e indoor Z-dressuur en in Apeldoorn werd ze 7e outdoor Z-dressuur.

Relinde Spiering kwam Pauline v. Dijk versterken met instructie geven en verving Henk van Dijk.

Februari 1990 hadden we wat pech want de ballonhal van Oliveo Handbal waaide op het dak van de bak en bracht veel schade toe aan het gebouw en lichtmasten.

Pauline van Dijk verliet onze vereniging en maakte plaats voor Patricia Kerklaan. Zij ging de pony's lesgeven. Er zou een kür op muziek komen dit jaar, dus er werd enorm veel geoefend. Miranda Janssen werd provinciaal kampioen met Izmir.

Ien van Schijndel is in '91 al weer 25 jaar bij de club en dus was er reden voor een feestje. Pieter Rhemrev verving Relinde Spiering aan het einde van het jaar. Op de plek van de oude kantine werden stallen gebouwd, in de wandelgangen de Jakowi-stallen. De club blijft groeien dus dat was hard nodig. De hele manege kreeg vervolgens een opknapbeurt. Het pad langs de buitenbak werd geasfalteerd en alles kreeg een likje verf. Uiteraard werd dit door de leden zelf gedaan.

Met zo'n mooie grote binnenmanege konden nu regelmatig dressuur en indoor springwedstrijden georganiseerd worden. Hans en Ada Janssen ontfermden zich inmiddels over het wel en wee van de manegepony's.

De kür op muziek is elk jaar een succes zo ook in '91. Na de kür werd in '92 een groot Westernfeest gegeven waar een de band Un Week Dik optrad. In deze band speelde een verenigingslid, Lennart Sonneveld. In november stopte het gehandicapte rijden doordat er te weinig animo was. De kleine binnenbak kon wel een renovatie beurt gebruiken, en zo geschiedde.

Kampioenen

Het BGV blijft succesvol op sportgebied want '92 was het jaar dat het eerste viertal naar Ermelo mocht, zij werden 10e. Annet Kromkamp mocht ook naar de Levade en zij werd 4e in de M-dressuur. Later in '93 werd Margreet Boekke met Flame indoor kampioen op het federatiecentrum in het Z-springen.

Op 4 september ging het Z-viertal bestaande uit: Annette Harteveld met Gabber, Sandra van Paassen met Bouque, Jan Schipper met Brendy, Annet de Vogel met Eurostar en Annemiek Bos met Etna. Tot grote vreugde van een ieder werden zij kampioen. Natuurlijk werd dit 's avonds uitgebreid gevierd in de kantine.

Ingrid Sonneveld volgde Pieter Rhemev op om instructie te gaan geven bij de paarden

Elk jaar schijnt een lastig begin te hebben. Februari 1994 werden de zadels gestolen, tja en wat moet je dan zonder zadel. Veel leden besloten daarna omhun zadels telkens mee naar huis te nemen.

De buitenbak werd gedraineerd, zodat er in de winter ook zonder problemen gereden kon worden. Zo zijn we van een weilandje aan de Kerkweg gekomen bij een volledige accommodatie met overdekte rijbanen en gedraineerde buitenbaan. Zelfs een wasplaats kwam er, met later ook nog warm water. 1994 was Janet Kooi 25 jaar lid van het BGV. Zoals de geschiedenis liet zien hielden we wel van een feestje, zo werd dit jaar het Karaoke ingevoerd.

Natuurlijk zaten we op sportgebied ook niet stil, Annet Kromkamp werd met Valentijn

1e op de nationale indoor kampioenschappen. Het Z-viertal werd 10e op de Levade. zij werden uitgenodigd voor een Kür op muziek op Jumping Amsterdam waar zij derde werden. Er werd voor het eerst meegedaan aan een 12 uren wedstrijd door 2 pony-teams. Het was een lange maar gezellige dag.

Ook werden en worden er jury herhalingscursussen gehouden in de kantine op verzoek van de Federatie.

Wederom werd Annet Kromkamp nationaal kampioen indoor Z-dressuur. Het pony M-viertal bestaande uit Jacobine Dijkshoorn met Elounda, Annelies van Winden met Chester, Marsha Groen met Ceasar, Marleen Hofman met Stanley en Marije v.d. Berg met Ikaris werd kampioen op de Levade. We krijgen er dat jaar ook een aangespannen combinatie bij, Ilona Mens met Sundance werd kampioen samengesteld mannen.

In maart worden Margreet Boekke en Lady indoorkampioen Zz-springen. Miranda Janssen en Annet Harteveld gaan Patricia Kerklaan assisteren in het lesgeven aan de pony's.

In 1996 wordt Ilona Mens weer met Sundance Kampioen in de samengestelde men-sport.

Nu in 1997 zijn er weer sportieve prestaties te verwachten, de inzet van de leden op alle gebied zal voor de toekomst van onze vereniging belangrijk zijn en blijven.

Hoe belangrijk hwt is voor paard en mens om met elkaar te leven en te werken i sduid-lijk geworden in dit globale verslag over 50 jaar Blauw Gele Vendel.

Heidli Wenteler.

Interview met oud lid Mieke de Kok

Mieke de Kok- Van Gent, bij ons allen wel bekend, is op onze manege begonnen met de paardensport. Gebleken is dat deze beslissing een juiste is geweest. We besloten haar eens op te zoeken om zo 't één en ander van haar te weten te komen over haar start, prestatie, tot aan wat haar plannen voor de toekomst zijn.

Vrijdagavond 17 januari 1997, ik word warm onthaald door Mieke in het gezellige huis op de hoek van de Nieuwkoopseweg en de 's Gravenweg in Nootdorp. Ik nestel me in de grote leren bank en Mieke zorgt voor een lekkere bak thee. Als ook zij zich onderuit laat zakken op de bank, start het verhaal vanuit Rotterdam. Hiervandaan komt ze voor de eerste keer met een vriendinnetje per trein naar manege 't Blauw Gele Vendel. Haar vriendin rijdt bij 't BGV op de manegeponies en maakt die dag ook Mieke enthousiast genoeg om deze tocht voortaan iedere week te ondernemen.

"Het was een barre belevenis" vertelt Mieke lachend. "Er werd namelijk die dag net een buitenrit gemaakt. Ik reed op Reinart kan ik me nog goed herinneren. Aan 't zadel liep ik nog een kapot gescheurd been op maar dat mocht de pret niet drukken hoor." Vanaf die dag weet Mieke wat ze graag wil blijven doen, paardrijden!! Mieke is dan 8 jaar oud en woont dus in Rotterdam, vlakbij de Wilgenplas, iedere keer dus heen en weer met 't Hofpleinlijntje, het is dan 1967. In deze tijd beschikt de manege over zo'n 10 manegeponies. Mieke berijdt ze 2 jaar lang, krijgt les van dhr. van Winden, op woensdagmiddag en dan... komt er een eigen pony, Bobbel genaamd. Ze kent Bobbel al goed want hij loopt zo nu en dan ook wel mee in haar les op woensdagmiddag. Bobbel wordt gekocht van M. Kerklaan en hij verhuist dan naar Rotterdam, vlakbij het woonhuis van de familie van Gent. Mieke gaat nu natuurlijk les rijden bij de eigen ponies. Op zich is de rit al een hele onderneming want om alleen al op de manege te komen met Bobbel, zonder trailer of anderszins vervoer, betekent dit dus dé benenwagen.

"Iedere zaterdag en zondag hadden we les", vertelt Mieke. " 's-Ochtends eerst naar de manege lopen, dan van 10.00 tot 12.00 uur les en vrolijk weer teruglopen naar huis (Rotterdam dus), ongelooflijk hè? 2 uur les in die tijd, was heel gewoon. Voor ik terug naar huis liep was het wel eind van de dag. De middagen in het weekend op de manege waren altijd erg leuk. Ik en vriendinnen van mij wachtten dan net zo lang totdat de paarden klaar waren met de les want dan mochten wij ze lekker 'uitstappen'. Geweldig vond je dat toen. Als je het trof dan had je Fanny, absoluut 't einde want die ging er weleens zomaar vandoor, te gek! Op naar huis en de volgende dag, zondag, vrolijk weer het hele ritueel herhalen.

Mieke begint ineens te lachen. "In mijn begintijd met Bobbel hadden we natuurlijk de nodige problemen met elkaar, zoals dat bij een ieder voorkomt. Zo hadden wij problemen met rechts aangelopperen, heel vervelend af en toe. Zeker als ik het caprilleproefje wat ik moest rijden weer aan het oefenen was en Bobbel op de bewuste plek van het 'rechts aangelopperen' belandde, rende Bobbel als een bezetene met mij de bak uit richting 'oude stal'.

Daar kwam hij dan tot stilstand en met een beetje geluk had ik dan eens niet mijn hoofd aan de balk van de stal gestoten. Tot vervelendst toe bleef ik het proberen, maar Bobbel vond het maar wat leuk, tot de dag dat Kerklaan dit schouwspel gadesloeg. Over was de pret voor Bobbel, na een flink standje van het oude baasje, liet Bobbel het voortaan toch maar uit z'n hoofd."

In deze tijd reden er veel haflingers en haflo's, veelal afkomstig van Kerklaan. Het was altijd zo'n leuk gezicht om de 4- en 8-tallen dan te zien rijden. Alles lijkt natuurlijk op elkaar.

De vereniging bestond uit ongeveer 15 ponyleden en ca. 10 paardenleden." Mieke denkt hardop en noemt een reeks aan oude bekenden. Hoe langer ze nadenkt des te enthousiaster wordt ze en zegt dan: "Wat heb ik toen toch een leuke tijd meegeemaakt." Ze lacht en zegt: "Irene de Groot werd door haar vader, Pieter de Groot altijd mop genoemd en Arthur Kentie heette gewoon Tuut". Waarom, dat kan ze zich niet goed genoeg herinneren, het was gewoon zo.

"Leo Kouwenhoven, Marjan Kouwenhoven, Jaqueline Kouwenhoven (kinderen van Jos Kouwenhoven, toen ook actief in de paardensport) Arianne en Niki de Koomen, Inger Veldmans, Erik Bloem, Theo Kerklaan, Frans-, Peter-, Mirjam-, Patricia-, en Ingrid Kerklaan, Annet Kooi, Hans en Connie Boer reden toen bij de ponies. Bij de paarden kan ik me Joke v/d Hulst herinneren en Ien van Schijndel, Toeti de Koomen, Anneke de Koomen, Jan de Groot, Frans Hoogduin, Coby, Tineke, Chris Pil, Kees Verkolf, Pieter de Groot, Arno v/d Sman en natuurlijk Mieke Bakvis."

De moeder van Mieke rijdt ook paard maar meer rekreatief. na verloop van tijd verhuizen Bobbel en het paard van moeders naar de stal van Frans en Tine Kouwenhoven aan de klapwijkseweg. Frans Kouwenhoven heeft een renstal en fokt zijn eigen renpaarden maar heeft nog wel wat ruimte over voor hen. Dit is voor Bobbel zeker veel makkelijker want dat

Met Duko op Koninginnedag 1996

scheelt 'm z'n ritjes in het weekend van en

Mieke met Uniform.

naar Rotterdam, en dat is toch wel fijn.

De manege beschikt in deze tijd over een binnenbak (de tegenwoordige kleine binnenbak) en een buitenbak. "Van deze binnenbak werd toen veel en dankbaar gebruik gemaakt. Op de kopse kant van de binnenbak stonden paarden en daarboven was de kantine (later verhuist de kantine naar beneden). Tegenwoordig zijn hier ook stallen, alleen in een 'nieuwer' jasje. De manegeponies stonden toen nog met z'n allen in één grote loopstal." vertelt Mieke.

"Onze instructie, in die tijd, daar kan ik me ook nog wel het één en ander van herinneren. Piet de Vries" vertelt Mieke, "had een heel speciale kijk op het paardrijden en een rijke verbeeldingsgeest. Hij leefde tijdens het lesgeven meer in de tijd van de kolonisten in Amerika; hij had het dan alsmaar over: "Kijk achterom!, daar komen de

Indianen!", en dan moest je zorgen dat je pony lekker door de bak ging scheuren, het liefst zo hard mogelijk."

Verder noemt ze Chris Pil (die dan zelf ook rijdt), Aad, Joop Chardonnens (jureert tot aan de dag van vandaag nog), Arie Bodegom en Kees Verkolf (rijdt zelf en zit bij de politie).

Wedstrijden worden er ook gereden. Dirk Kouwenhoven, velen van ons wel bekend, rijdt dan al met 't hele spul af en aan naar de wedstrijden in de omgeving. Alle ponies nam Dirk mee in z'n grote veewagen en ook de paarden konden daar nog bij. Dirk blijft dit best een lange tijd doen en altijd met veel plezier, tot 1988 om precies te zijn. Je moet weten dat het voor Dirk (en Rat, de hond) ook een 'vrije'dag was. Ook Jan Ammerlaan heeft met z'n eigen veewagen altijd klaargestaan voor de manege. "Met Bobbel ben ik M-springen en M-dressuur geworden, Niki haalt 't Z met Melchior maar een kampioen bij 't BGV zat er toen nog niet in."

Dan gaat de familie Van Gent verhuizen naar Zevenhuizen, Bobbel en het paard verhuizen nog een keer en komen bij huis te staan. Mieke verlaat dan jammergenoeg het BGV.

Mieke volgt de instructeursopleiding en gaat les geven bij de Delflandruiters en 't Bergse Bos. Daarna komt ze terecht bij 't 's Gravenhof. Inmiddels is ze 20 jaar en gaat dan tegenover de manege in Nootdorp wonen. Ze heeft Ton de Kok leren kennen op 't zomerkamp in Ermelo en 'm meegemaakt tijdens de instructeursopleiding. In 1982 trouwen ze, kopen de manege en het huis en oefenen daar tot op de dag

van vandaag hun bedrijf samen uit.

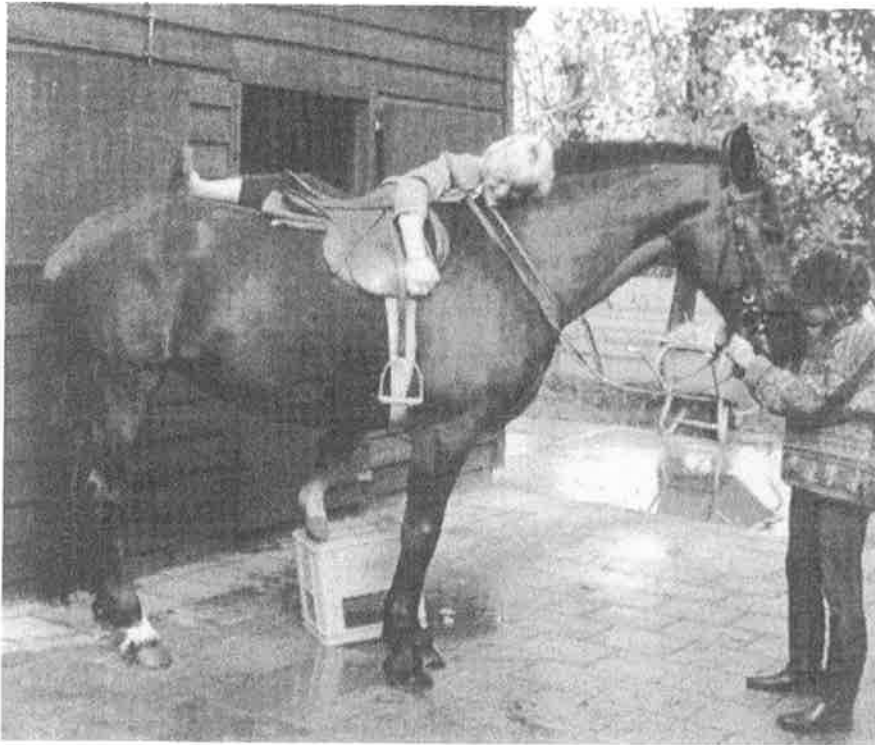
Mieke wordt voor de eerste keer Levade-kampioen met Radna. Daarna verdient ze nog driemaal deze titel, met Coach, Diantes en de laatste keer in 1992 met Facet (Facet loopt tegenwoordig onder Ellen Bontje). "In de loop van de jaren heb ik ook twee kinderen gekregen. Hierdoor hebben we een druk bestaan maar ik hoop er dit jaar op, me te kunnen laten gelden op Grand prix niveau met één van mijn paarden, Ainsley Good Fellow. Met hem rijd ik ZZ zwaar. M'n grote droom is toch om op dit niveau goed mee te kunnen draaien," vertelt ze.

Het is inmiddels al laat geworden, morgen heeft Mieke een concours in Weert waar ze weer fris voor moet zijn. Ik besluit een einde te maken aan deze gezellige avond. Buiten begroeten we nog even de IJslander en praten nog eventjes na. Als ik wegrij en Mieke nog even de paarden gaat checken, besef ik me dat ik haar niet eens succes heb toegewenst. Ik had dit toch nog graag even willen doen want ik hoop natuurlijk dat haar droom uiteindelijk verwezenlijkt wordt!

Karin van den Berg

Met Facet.

Gelukkig zit ze financieel al wat steviger in het zadel

De Rabobank is een bank met een idee. Het idee heet 'samenwerken'. Met wortels in de plaatselijke samenleving heeft de Rabobank als geen ander een lange traditie van samenwerken en bouwen aan relaties, van jong tot oud. Vandaag de dag uit zich dat bijvoorbeeld

in onze betrokkenheid op het gebied van sport. En daarin neemt paardensport een belangrijke plaats in. Geen wonder dat we daar graag een steentje aanbijdragen.

Met de Rabobank sta je er niet alleen voor.

Rabobank

Pijnacker

Emmapark 84, Pijnacker, Tel.: 015 - 3621100
Delftsestraatweg 145, Delfgauw, Tel.: 015 - 256 05 00

Sponsors 1997

Hoofdsponsors: Rabobank Pijnacker en Interpolis

<i>Autobedrijf Pluym bv</i>	<i>vd Stoep Assurantiën</i>
<i>Autobedrijf JOWOR</i>	<i>Treurniet Mengvoeders</i>
<i>vd Berg Machines bv</i>	<i>Fysiotherapie Reinders</i>
<i>Rest. v. Ouds het Raadhuis</i>	<i>Zegwaard Grondverzet</i>
<i>Profile Verbakel Rijwiel</i>	<i>fa. vd Bosch</i>
<i>FotoCampagne</i>	<i>Meersma bv</i>
<i>Tweewielers Visser</i>	<i>H.A. van Dijk bv</i>
<i>Van Schie bv</i>	<i>Boer bv Aanhangwagens</i>
<i>F. Meewisse</i>	<i>Telstar prepress centrum</i>
<i>van Dijk Plant bv</i>	<i>Dubbel D</i>
<i>Stamhuis Holland bv</i>	<i>Schotte bv</i>
<i>Bas Kouwenhoven</i>	<i>T. vd Burg</i>
<i>Assepoetster Schoonmaak</i>	<i>Soeterbroek Glas en</i>
<i>fa. Sonneveld</i>	<i>Schilderwerken</i>
<i>Hadeco Serres</i>	<i>Dungelmann Schoenen</i>
<i>CM Lalleman en zonen bv</i>	<i>Keijzer Grafische vormgeving</i>

1997

BGV 50 JAAR

EN DAT VIEREN WE MET:

27 MEI: CLINIC MET TINEKE BARTELS

BESTAANDE UIT; DEMONSTRATIE, DEMONSTRATIELES EN
THEORIEGEDEELTE MET MOGELIJKHEID TOT STELLEN VAN VRAGEN.
AANVANG 19.00 UUR (ALLEEN VOOR LEDEN !!)

31 MEI: OFFICIËLE OPENING FEESTSEIZOEN

MET RECEPTIE EN GROTE FEESTAVOND

AANVANG RECEPTIE 19.00 UUR MET OM 19.30 UUR DE OFFICIËLE OPENING
D.M.V. HET HIJSEN VAN DE VLAG.
20.00 GROTE FEESTAVOND. ER WORDT GROOTS UITGEPAKT MET EEN
FANTASTISCHE LIVE-BAND EN VERSCHILLENDE ACTS EN ATTRACTIES.

14 JUNI: OPEN/JUBILEUMDAG

MET VELE DEMONSTRATIES EN SHOWS ZOALS:

DAMESZADEL RIJDEN, SPRINGSHOW, VOLTIGE, WESTERNRIDING ETC. ETC.
VANAF 11.00 UUR TOT 15.00 UUR.

21 +

22 JUNI GROTE JUBILEUM WEDSTRIJDDAGEN

